

[Socialministeren]

hedsmæssige anliggender skulle samtlige udbygningsplaner godkendes af socialministeren efter forhandling med indenrigsministeren. Med lov nr. 224 af 12. juni 1975 om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender blev denne bestemmelse afløst af en regel, hvorefter socialministeren kan »bestemme, at en udbygningsplan efter førstkommande revision helt eller delvis skal godkendes af socialministeren efter forhandling med indenrigsministeren samt de berørte kommuner og amtskommuner«, jfr. § 11, stk. 4.

På grundlag af Ikast kommunes udbygningsplan for perioden 1977–82, hvoraf det bl. a. fremgik, at kommunalbestyrelsen planlagde en dækning med daginstitutions- og dagplejetilbud for børn, der lå på ca. halvdelen af landsgennemsnittet, blev kommunens udbygningsplan for perioden 1978–83 indkaldt til særlig godkendelse. Ved planrevisionen vedtog kommunalbestyrelsen at udvide kapaciteten i planperioden 1978–83 med følgende:

Dagleje:	70 pladser
Vuggestue:	40 pladser i 1978
Børnehave:	40 pladser i 1978
Aldersintegreret institution:	40 pladser i 1980
Fritidshjem:	60 pladser i 1978 og 40 pladser i 1979.

På grundlag af disse samt visse andre ændringer kunne socialstyrelsen – efter forhandling med indenrigsministeren og forelæggelse for socialministeren – meddele kommunen godkendelse af udbygningsplanen for 1978–83, idet planen efter de foretagne ændringer »ikke ville have givet anledning til pålæg om indkaldelse til særlig godkendelse«. Der ligger således ikke i dette nogen generel godkendelse af kommunens planlagte serviceniveau på området, kun en konstatering af, at det ikke afviger så væsentligt, at det giver grundlag for pålæg om indkaldelse til særlig godkendelse.

Ifølge oplysninger i udbygningsplan 1978–83 var der pr. 1. januar 1977 134 børn på venteliste, heraf 24 til dagpleje, 16 til vuggestue, 63 til børnehave og 31 til fritidshjem. Som anført i begrundelsen til spørgsmålet er ventelisten i forbindelse med udbygningsplanen for 1979–84 af kommunen opgjort til 474 børn pr. 1. november 1977. Der er således

tale om en ret markant stigning, som kommunalbestyrelsen ikke har haft mulighed for at tage i betragtning ved udarbejdelsen af udbygningsplanen for 1978–83, der skulle indsendes til amtskommunen senest 1. februar 1977.

Et af formålene med de årlige revisioner af udbygningsplanerne har netop været at give kommunalbestyrelserne mulighed for at ændre planerne, hvis der skulle opstå ændringer i forudsætningerne, som man ikke har haft mulighed for at forudse ved udarbejdelsen af den enkelte plan.

Ventelisteopgørelsen pr. 1. november 1977 indgår som forudsætning for udbygningsplan 1979–84, der i øjeblikket bliver gennemgået i socialstyrelsen. Skulle denne plan give anledning til bemærkninger, vil dette blive meddelt kommunalbestyrelsen i løbet af sommeren 1978 i forbindelse med den tilbagemelding, socialstyrelsen foretager hvert år på grundlag af de senest indsendte udbygningsplaner.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (30/6 78) af:

Maisted (FP):

»Hvad vil det betyde i tab for de offentlige kasser, hvis lønmodtagerne i det private erhvervsliv og de mindre erhvervsdrivende fik et skattefrit tillæg på f. eks. 15.000 kr. om året som en del af deres løn, svarende til ordninger for offentligt ansatte, ministre og folketingsmænd?«

(Spm. nr. 926).

Begrundelse.

Det forekommer helt urimeligt, at grønthandleren, mureren, arbejdsmanden m. v. gang på gang skal møde til »torskegilde« hos skattevæsenet for at redegøre for småbeløb i forbindelse med ekstraudgifter, de har haft på grund af deres arbejde, når offentligt ansatte og lignende kan få et tillæg uden dokumentation.

Besvarelse (10/7 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Efter de gældende regler ydes der et skattefrit omkostningstillæg efter valglovens § 83,